

Alkotmánybíróság

Budapest

Az első fokon eljáró bíróság útján

Előterjesztve:

Az első fokon eljáró Mosonmagyaróvári Járásbíróság útján

Mosonmagyaróvár

Városkapu tér 4.

Levelezési címe: 9201 Mosonmagyaróvár, Pf. 53.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 4 0 9 2 - 0 / 2021	
Erkezett: 2021 NOV 15.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 16 db	li

Mosonmagyaróvári Járásbíróság	
Erkeztetés módja: személyesen/közbeszítéssel küldve/postán/e-mailen/faxon érkezett	
Erkezett: 2021 NOV 05.	
Az ügyirat száma: B.389/2016.	
Példány: 1	Mell.: 14 CD db

357

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] elítélt, román állampolgár [REDACTED] alatti lakos – alulírott meghatalmazott védőm útján- az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

és a jogerős ítélet végrehajtásának félbeszakítása iránti kérelmet

- a számomra az Abtv. -ben biztosított törvényes határidőn belül - terjesztem elő.

I. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Bfv.I.1336/2020/17 sorszámú - a jogerős ítéletet hatályában fenntartó - végzése, a Győri Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3. Bf.69/2019/60. sz. jogerős ítélete és az azt megelőző Mosonmagyaróvári Járásbíróság B.389/2016/68-I. számú első fokú ítélete alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően –figyelemmel az Alaptörvény 24. cikk (2) bek. d.) pontjára és a (3) bekezdés b) pontjára- azokat semmisítse meg.

II. Kérem, hogy az első fokon eljáró Tisztelt Mosonmagyaróvári Járásbíróság az Abtv. 53. § (4) bekezdése és a Be. 665. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott és megkezdett szabadságvesztés büntetésem végrehajtása félbeszakítását az Alkotmánybíróság eljárása befejezéséig elrendelni és erről az Alkotmánybíróságot, illetve személyemet és jogi képviselőmet tájékoztatni sziveskedjen.

III. Abban a nem várt esetben, ha a Tisztelt Mosonmagyaróvári Járásbíróság a kifogásolt ítélet végrehajtása félbeszakítását nem rendelné el, úgy kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdés a) és/vagy b) pontja, avagy c) pontja alapján hívja fel a Mosonmagyaróvári Járásbíróságot a kifogásolt ítélet a végrehajtás félbeszakítása elrendelésére.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő

N.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A tényállás és a pertörténet rövid ismertetése.

{I.} Az első fokú eljárás:

1) Mosonmagyaróvári Járásbíróság B.389/2016/68/I. számú, I. fokú ítélete

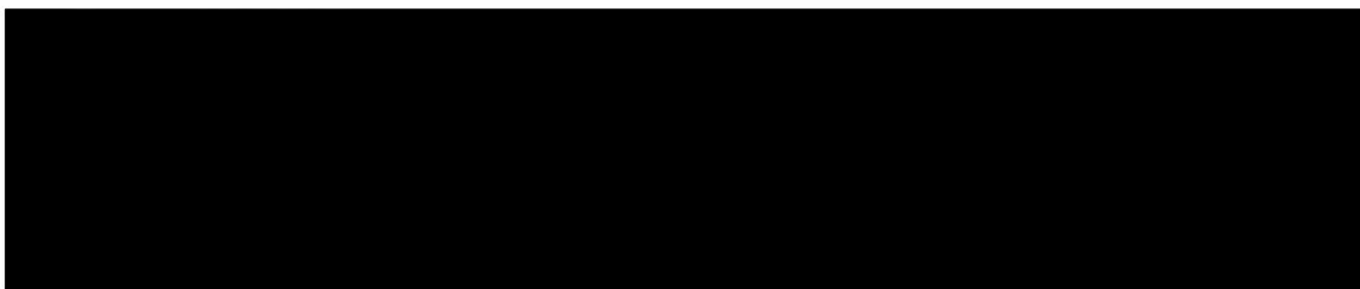
A 17 vádlottas ügyben [REDACTED] V. r. terheltet bűnösnek mondta ki folytatólagosan, társtettesként elkövetett embercsempészség bűntette (Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b.) pont, (3) bekezdés d.) pont, bűnszervezetben történő elkövetése miatt.

2) A büntetése

Fegyházban letöltendő 3 év 10 hónap szabadságvesztés és 375.000.-Ft pénzbüntetés (300 napi tétel / egy napi tétel 1500.-Ft). Elrendelte továbbá a 2014.11.13.-i elfogásomkor tőle lefoglalt 4.500 EUR elkobzását.

Több vádlottal egyetemlegesen 30.000.-Ft; 129.600.-Ft; 749.948.-Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

3) Ítéleti tényállás

4) Fellebbezés

Az V. r. vádlott és a védelem felmentéséért; illetve az ítélet hatályon kívül helyezéséért és az első fokú bíróság új eljárásra utasításáért. Az ülésen a védelem bizonyítás felvételét és tárgyalás tartását indítványozta.

A fellebbezés indokai: Hatáskör hiánya (az ügy I. fokon a törvényszék hatáskörébe tartozott); az V. r. vádlott terhére a cselekmény bűnszervezeti minősítése tárgyában az I. fokú bíróság indokolási kötelezettségét oly mértékben nem teljesítette, hogy amiatt az ítélet felül bírálatra alkalmatlan; olyan súlyú eljárási szabálysértések történtek, melyek az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására a cselekmény minősítésére és a szankció alkalmazására lényeges hatással voltak.

A főbb védői érvek:

- (i) ügy lényegére kihatóan indokolási kötelezettség súlyos sérelme;
- (ii) törvény által kizárt bizonyítékok felhasználása, felhasználhatósága ellenőrzésének bírói elmulasztása;
- (iii) titkos eljárások során beszerzett bizonyítékok beszerzése törvényessége, illetve felhasználása törvényes lehetősége ellenőrzésének bírói elmulasztása,
- (iv) a hatékony védelem jogának sérelme;
- (v) a vádlottnak az ellene szóló bizonyítékok anyanyelvén történő megismeréséhez fűződő joga alapvető sérelme;
- (vi) iratellenesség az ügy megítélése érdekére;
- (vii) a bűnszervezetben elkövetés téves és megalapozatlan megállapítása;
- (viii) indítványok elbírálás nélkül hagyása, a telefonlehallgatások hanganyagát az eljáró bíróság nem hallgatta meg, a rendőri jelentésbe foglalt leíratot nem az okirat ismertetésére vonatkozó szabályok szerint ismertetette, így nem tette a bizonyítás anyagává annak ellenére, hogy ítéletét – tényállását és döntését – lényegében ezen okiratokra, illetve az ezekkel kapcsolatos –de a tárgyaláson részleteiben ugyancsak nem ismertetett- rendőri

részjelentésekre, valamint a törvény konkrét szabályai ellenére beszerzett egyéb –pl. védőm által részletesen ismertetett-, ezért az ítéletben tévesen felhasznált bizonyítékokra alapította.

{II.} A Győri Törvényszék 3.Bf.346/2017/23 számú másodfokú Ítéletével az első fokú bíróság ítéletét

személyét illetően helyben hagyta.

1) A Törvényszék hármas tanácsban járt el.

2) A II. fokú bíróság a védői indítványokat elutasította. Ítéletében indokolási kötelezettségét maradéktalanul nem teljesítette, álláspontját formai, általános jellegű kijelentésekkel (pl. A járásbíróság a bizonyítási eljárást teljes körűen, szabályosan, eljárási hibát nem vétve folytatta le.) indokolta. A fellebbezésekben megjelölt jogszabályok rendelkezésébe ütköző módon beszerzett bizonyítékok felhasználhatóságát –különös figyelemmel az Alkotmánybíróság e tárgyú elvárásaira- nem vizsgálta, ilyenről döntésében számot nem adott.

3) Sémászerű, törvényi fordulatok használatában kimerülő indokolása szerint a Járásbíróság a telefonbeszélgetések tartalmát a jegyzőkönyvek tanúsága szerint ismertette (a helyét és időintervallumát, illetve, hogy mely tartalmat, azt nem jelölte meg, de nem is tehette, mert nem áll rendelkezésre olyan jkv., amelyből ezek utólag rögzíthetők és ellenőrizhetők lennének), s részletesebb ismertetést senki nem kért. Nem csorbult a vádlottak védekezéshez való joga. A járásbíróság a bizonyítékokat körületekintően értékelte, azok mérlegelésével döntő részben megalapozott tényállást állapított meg. A Be. 15 §-a a Be. 16. § (1) bek.-e és a Be. 601 § (5) bek., alapján elutasította a hatáskörhiánya okán bejelentett fellebbezést is.

4) Az ügyben a vádlott és a védő felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a jogerős ítélettel szemben.

Lényege: (i) a bűnösség megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor, (ii) törvénysértő büntetést szabtak ki, a jogerős és előzmény határozat meghozatalára a Be. 373. § (1) bek. II. pont a) alpontjában meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor, (iii) a járásbíróságnak az ügyben eljárásra nem volt hatásköre, (iv) a hatékony védekezéshez, az anyanyelv használatához, a pártatlan bírsághoz és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme, (v) az ügyben törvény által kizárt bíró járt el.

{III.} A felülvizsgálati eljárás (első)

1) A Kúria Bfv. (III.1.010/2018/47 sorszámú végzése III. 43-51. pontjaiban részletezettek szerint a felülvizsgálati kérelmeket alaposnak találta, a jogerős döntést feltétlen eljárási szabálysértés (korábbi Be.373. § (1) bekezdés II. pont b) alpontja- miatt hatályon kívül helyezte és a II. fokú bíróságot új eljárásra utasította.

A hatályon kívül helyezés konkrét oka, hogy tanácsstag bíró, a Győri Törvényszék egyesbírójaként eljárva 2016. október 21.-én kelt Bny.200/2016/3 számú, II. r. terhelt előzetes letartóztatását egy éven túl meghosszabbította, személyében kizárt bírónak minősült.

Döntésénél figyelembe vett jogszabályok, eseti döntés: hatályos Be. 649 § (2) bek. d) pont; 608 §. (1) bekezdés, s ezen bekezdés b) pontja; korábbi Be. 21. § (3) bekezdés a) pontja; 606/B § (1) bekezdés a) pontja, 207 § (6) bekezdése; 215 § (3) bekezdése; EBH.2016.B.14.

2) mint a II. fokú tanács elnökének - korábban az előzetes letartóztatások meghosszabbítása ügyeiben több vádlottat érintően is a II. fokon döntést hozó törvényszéki tanács elnökeként, vagy tagjaként járt el - az elfogultságát a Kúria nem állapította meg

A tanácselnök személyével kapcsolatban a Kúria végzése (56) sorszáma alatt hivatkozott a 25/2017. (X.17.) AB határozat (34) bekezdésére, mely szerint az alkotmányos követelmény figyelembevételének elmulasztását az Alkotmánybíróság utólag, megfelelő alkotmányjogi panasz alapján esetről esetre fogja megállapítani.

3) A Kúria végzése (III.45.) pontjában rögzítette, hogy a jogerős ítéletnek feltétlen eljárási szabálysértés miatti hatályon kívül helyezésére figyelemmel az indítványok anyagi jogszabálysértést sérelmező részükben okafogyottá váltak, azokat nem kell elbírálni.

4) A Járásbíróság hatásköre hiányát illetően a fellebbezést –a törvényszéki döntéssel egyezően– elutasította.

{IV.} Megismételt II. fokú eljárás

A Győri Törvényszék 3.Bf.69/2019/60 számú, II. fokon jogerőre emelkedett ítéletével az eljárás jogerősen lezárult.

1) Az ügyben írásban részletes fellebbezést nyújtottunk be. 11 pontban tett a védelem, bizonyítási indítványt, azokat részletesen indokolva.

Fenntartottuk a korábbi fellebbezésben írtakat, illetve a Törvényszék korábbi ülésén előadottakat, illetve a felülvizsgálati kérelem el nem bírált részében írtakat.

[REDACTED] írásban kérte a tárgyalási jegyzőkönyvek és azon bizonyítékok anyanyelvén történő rendelkezésére bocsátását, amely bizonyítékokra a Járásbíróság döntését alapozta. Előadta, hogy azokat anyanyelvén nem kapta kézhez, azokat részére tárgyaláson sem ismertették olyan részletességgel, hogy azokkal szemben érdemi védekezési lehetősége lett volna. Egyetlen kért iratot sem kapott meg anyanyelvén, s szóban sem fordították le azokat részére. Ténylegesen elzárták azok megismerésétől, eltitkolták előle. Ezen kérelme elbírálatlan maradt, el sem utasították.

Indítványozva volt tárgyalás tartása, a járásbíróság ítélete hatályon kívül helyezése mellett a járásbíróság új eljárásra utasítása, és felmentés is.

2) A Bizonyítékok kirekesztésére tett indítványok, mely a jelen alkotmányjogi panasz szempontjából is jelentősek.

A titkos eljárások felhasznált bizonyítékai (jellemzően rendőri jelentés-kivonatok), kirekesztését, mivel a járásbíróság, mint tárgyaló bíróság azokat megalapozott ítélet meghozatalához szükséges kellő mértékben nem ismertette, illetve törvényességi (célhoz kötöttség, szükségszerűség, időszerűség, beszerzés, felhasználhatóság, stb) szempontból nyílt, konradiktórius eljárásban nem vetette mérlegelés alá, nem tette lehetővé ezen bizonyítékok vádlott védő által tárgyaláson történt vitatását.

A rendőri jelentés (köz)okirati jellege nem annulálhatja a tárgyalói bírói törvényességi ellenőrzési kötelezettséget, így különösen nem, annak konradiktórius eljárásban olyan módon történő elvégzését, hogy ezen bizonyítékok beszerzése és felhasználhatósága körében a vádlottak és a védelem számára utólag is ellenőrizhető módon biztosítsa azok vitatását és cáfolatát. Jelen ügyben ilyen nem volt, egyik szintű eljárásban sem.

Az elrendelés, a célhoz kötöttség a végrehajtás törvényessége, időszerűsége, befejezése törvényessége, bizonyítékok törvényes felhasználhatósága körében releváns és elégséges adatokat tartalmazó okiratok (terv, titkos információgyűjtés végrehajtásáról szóló rendőri összefoglaló jelentés, ügyészi indítvány, a nyomozás elrendelését (2014. nov. 7.) követő folytatása törvényességét igazoló iratok hiányában, ezen tárgyaló bírói érdemi törvényességi vizsgálat objektíve ellehetetlenült.

A becsatolt rendőri jelentés-kivonatok (részek), csak részleges információkat tartalmaznak egy-egy személyhez, vagy pár személyhez kötődően, de az előző mondatban írt törvényességi követelmények vizsgálatára önmagukban nem voltak elégségesek.

Ha egy bizonyíték beszerzése, felhasználhatósága törvényessége tárgyaló bíró által megfelelő okiratok hiányában nem igazolható, nem ellenőrizhető, a titkos eljárások becsatolt bizonyítékait törvényesen nem lehet felhasználni az ítéletbeli döntéshez, tényállás megállapításhoz. Az ilyen eljárás nem tisztességes, az ilyen döntés alaptörvény ellenes. Ez a törvényesség ellenőrzésének és megállapíthatóságának ténykérdése, s nem bírói mérlegelés kérdése.

Törvényesség szempontjából aggályos az iratok szerint a 2014. november 8. napjától a titkos információgyűjtés folytatása törvényessége, mivel a nyomozás elrendelését követően (2014. nov. 07. nap), a titkos információgyűjtés törvényesen nem volt végezhető, de az iratok szerint végezték.

Aggályos a Karom2 nevű titkos adatszerzés bírói elrendelés előtti több napon át végzett titkos adatszerzés törvényessége is. Ezek során beszerzett bizonyítékokat törvénybe ütköző módon szerezte be a nyomozóhatóság és használta fel a tárgyaló bíróság.

A bünszervezetben elkövetés megállapítása mellőzése, figyelemmel a megváltozott Btk. fogalomra is.

3) A megismételt másodfokú eljárásban a Győri Törvényszék [redacted] elnök – [redacted] tag, előadó bíró, [redacted] bíró tag – vezette hármas tanácsa 2019. 11. 15. napján a 3.Bf.69/2019/60 számú, II. fokon jogerőre emelkedett ítéletével B.389/2016/68/I. számú I. fokú ítéletét – személyemet érintően is - megváltoztatta.

A büntetésemet 3 év 6 hónapra csökkentette, egyebekben az I. fokú ítéletet velem szemben jóváhagyta.

Eljárásában az eljáró bíróság ülést tartott. Számba vette a megjelenteket. Döntött helyettesítésről, elkülönítésről, s a jelen lévő vádlottakat személyi körülményeik változásáról meghallgatta.

A Törvényszék úgy hívta fel a védőket a perbeszéd megváltására, hogy az indítványokat előtte nem bírálta el.

Az iratok anyanyelvű kiadása iránti kéréseket még a döntésében sem említette meg.

Döntését – a sematikus törvényi szövegek leírását meghaladóan- érdemben nem indokolta.

A tanács elnöke személyével szemben több védő hivatkozott arra, hogy személyében kizárt bíró jár el.

{V.} Első alkotmányjogi panasz

A vádlott és a védelem jogerős döntés ellen alkotmányjogi panasszal élt, melyet az Alkotmánybíróság az Abtv. 32 §(3) bek. alapján visszautasított, mivel más vádlott felülvizsgálati eljárás kezdeményezett a döntés ellen. (IV/735-3/2020. sz. végzés)

{VI.} A felülvizsgálati eljárás (második)

A Kúria Bfv.I.1336/2020/17. sorszámu végzésével a jogerős ítélet hatályában fenntartotta.

1) A jogerős döntés ellen másodszor is felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a vádlott és a védelem kérve a jogerős és előzmény határozat hatályon kívül helyezését és a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság új eljárásra utasítását, avagy a jogerős határozat megváltoztatását és a törvénynek megfelelő határozat hozatalát.

2) Az ügyészi észrevételre figyelemmel helyesbített felülvizsgálati kérelem –alkotmányjogi panasz szempontjából is- lényeges elemei:

2.1.) A Járásbíróság a 16 évig terjedő szabadságvesztéssel is büntethető ügyben 14 vádlott ellen távollétes eljárásban járt el ítélezett.

A jkv.-ek minden távollétes vádlott esetében a következőket rögzítette: „A bíróság kioktatta a vádlottat „a távollétes eljárás lehetőségéről és szabályairól.”, illetve: „A bíróság a továbbiakban a Be. 279. § (2) és (3) bekezdés alapján vádlott távollétében jár el.”

A jkv. egyebet nem rögzített.

Ezen eljárási forma megfelelő garanciáiról szóló bírói tájékoztatás lényeges tartalmát a jegyzőkönyv nem rögzítette (Ezen eljárás lényeges tartalmát illető követelményeket ezen ügyben először a Kúria Bfv.I.1336/2020/17. sorszámu végzése rögzített.)

Az ítélkező bíróság nem tájékoztatta [REDAKT] kellő részletességgel és dokumentáltsággal a jogairól – különösen a tárgyalási jegyzőkönyvek és a vádhatóság által ellene felhozott bizonyítékoknak az anyanyelvén való rendelkezésére bocsátása - és védekezési lehetőségeiről.

A tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített tájékoztatás nem az eljárási szabályok által előírt, abból levezethető mértékű, ugyanis a tájékoztatása lényeges tartalma utólag nem ismerhető meg.

Mindez különösen az anyanyelvhasználat biztosításának alapjoga körében azon oknál fogva különösen aggályos, hogy [REDAKT] a magyar nyelvet nem érti, nem beszéli, magyarul nem olvas, így a magyar nyelvű bizonyítékok ellen anyanyelvére történő lefordítása nélkül érdemben védekezni nem tudott, azokat cáfolni, vitatni az eljárás során érdemben nem volt lehetősége. Ez sértette a tisztességes eljárás Alaptörvényben rögzített jogát.

2.2.) Jelen ügyben az ítélkező bíró az ítéletét - [REDAKT] esetében is - az embercsempészás bűncselekménynek a bünszervezetben történő elkövetése és a migránsszállítások esetszáma és szállított személyek száma megállapítása, s a büntetés kiszabása körében:

- (i) nem törvényes keretek között, részben engedély nélkül végzett, avagy a befejezésre vonatkozó kötelező törvényi rendelkezés ellenére továbbfolytatott titkos eljárások során beszerzett bizonyítékokra,
- (ii) másrésről bírósági eljárást megelőző nyílt eljárásban a régi Be- 78 § (4) bek.-e szerint törvénytől beszerzett bizonyítékokra

alapította akként, hogy a bizonyítékok törvényes beszerzése és felhasználhatósága alapos bírói ellenőrzését elmulasztotta.

2.3.) A vádhatóság által rendelkezésre bocsátott bizonyítékok ítélkező bírói vizsgálata nem biztosította a méltányos egyensúlyt a vád és védelem viszonyában, mivel nem az eljárási jogszabályok által meghatározott, a tisztességes eljárás követelményeiből fakadó, konradiktórius eljárás keretében folytatta le a lényeges bizonyítékok vizsgálatát, az eljárásában a jogállami garanciák ténylegesen nem érvényesültek.

A régi Be. 78. § (4) bek.-e a bizonyítás és a bizonyítékok felhasználhatósága törvényességi szempontú vizsgálatát és felelősségét büntető ügyekben a tárgyaló bíróságokra bízta. Ezen vizsgálatról olyan módon kell a tárgyaló bíróságnak számot adni, hogy abból a vizsgálata menete, mélysége, helyessége utólag is ellenőrizhető legyen. Ezen ügyben ilyen vizsgálat a jegyzőkönyvekből nem állapítható meg.

2.4.) Az ügyben –mindkét ügyszakban- törvény által kizárt bíró ítélkezett.

2.5.) A bünszervezetben elkövetés téves megállapítása.

3.) A Kúria felülvizsgálati kérelmet Kúria Bfv.I.1336/2020/17. sorszámú, 2021.06.03. napján kelt és részemre anyanyelvemen 2021.09.01. napján kézbesített végzésével elbírálv, a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A felülvizsgálati kérelmet részben alaptalannak, részben törvény által kizártnak ítélte.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

1.) A fentiek szerint [REDAKT] a bünszervezetben elkövetés megállapítása okán egyedi büntető ügyben, annak egészében érintett személy, aki a jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.

2.) Az ítélet jogerős a szabadságvesztés büntetés letöltését Romániában megkezdte, az jelenleg is folyamatban van.

3.) Az ügyben folyamatban lévő felülvizsgálati eljárás, avagy perújítási eljárásról nincs tudomásunk.

4.) A felülvizsgálati eljárásban hozott második kúriai döntés a jogerős határozatot hatályában fenntartotta, így ellene az Alkotmánybíróság ügyrendje szerint 60 napon belül van lehetőségem alkotmányjogi panasz benyújtására.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

1.) Kúria Bfv.I.1336/2020/17. sorszámú, 2021.06.03. napján kelt, anyanyelvemre lefordított végzését 2021.09.01. napján vettem kézbe, a fogva tartásom helyén.

2) Az Alaptörvényben biztosított alapjogom sértő, alaptörvény ellenes bírói döntés ellen az alkotmányjogi panaszt meghatalmazott jogi képviselőm útján a 60 napos határidőre figyelemmel azonban figyelemmel arra, hogy a 60. és 61. nap munkaszüneti napra esik, így az azt követő legközelebbi munkanapon, azaz a 62. napon elektronikusan nyújtom be.

3) Figyelemmel arra, hogy az alkotmányjogi panasz benyújtására rendelkezésre álló határidő 60. napja (2021.10.31.) és az azt követő 61. nap munkaszüneti (vasárnap és ünnepnap) napra esik, az Abtv. 27. §-a alapján a határidő a következő munkanapon, azaz 2021.11.02. napján jár le, s erre figyelemmel tisztelettel kérem, az alkotmányjogi panasz 62. napon történő benyújtást határidőben történő benyújtásnak szíveskedjenek elfogadni.

4) [REDACTED] családja koronavírusos lett, s az utolsó látogatásukat (2021. október 23-ai hétvége) követően családja az otthonukban, míg személye a fogva tartása helyén karanténba került. Az alkotmányjogi panasz benyújtására meghatalmazást ezért megfelelő időpontban adni nem tudott, illetve bizonytalan volt, hogy mikor tudja aláírni. A [REDACTED] fertőzés gyanúja és családja koronavírusos fertőzése miatt a személyes átadás, postára eleve megghiúsult, mivel nem volt olyan kontakt személy elérhető számára akinek személyén keresztül ezt el tudta volna megfelelő időben végezni.

5) A 2021.10.29. napján aláírt meghatalmazást [REDACTED] végül romániai jogi képviselő útján adta postára (még nem érkezett meg), illetve technikai problémák miatt a romániai jogi képviselő a mai napon tudta elektronikusan, scanelve megküldeni (ismeretlen okból nem érkezett meg az e-mail).

6) Ezen körülmények és tények alapján a fentieket kérem igazolási kérelemnek is tekinteni és az elektronikusan benyújtott alkotmányjogi panaszt törvényes határidőben tekintetnek elfogadni és befogadni szíveskedjenek. A papír alapú meghatalmazást annak átvételét követően utólag haladéktalanul megküldöm.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

[REDACTED] 17 vádlott ellen folyamatban lévő ügy V. rendű terheltje volt.

Az ítélet személyével szemben is bünszervezetben elkövetést állapított meg.

Az ítélet döntő bizonyítékai, tényállása, szankciója a titkos eljárásokból származó és a fentiekben ismertetettek szerint részben törvénysértő titkos eljárás keretében beszerzett, illetve a titkos eljárások elrendelése, lefolytatása, befejezése, eredménye felhasználhatósága körében nem alkotmányossági követelményeknek megfelelően lefolytatott tárgyaló bíró, illetve fellebbviteli bírói eljárások eredménye.

Az érintettsége a bünszervezetben elkövetés és felelősségre vonására tekintettel a nem tisztességes eljárás keretében történő jogerős elítélése alapján megalapozott az esetben is, hogy a titkos eljárások különleges eszközeit nem személyét érintően engedélyezték, de személyére vonatkozóan is döntő jelentőséggel felhasználták az alapjogokat jogsértően beszerzett felhasznált bizonyítékokat.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Figyelemmel arra, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a testület határhörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik, kérem érdemben bírálja el azon panaszosi állítást, miszerint a panaszolt ügyben az eljáró ítélkező bíróságok megsértették [REDACTED] ellen panaszban részletezett Alaptörvényben biztosított alapjogait.

Az ellene emelt vád tárgyában a büntetőperben pártatlan bírósághoz, tisztességes tárgyaláshoz, ésszerű határidőn belül elbíráláshoz való joga sérelmével döntöttek jogerősen, mely alapjogsérelmek az ügy jogerős döntésére érdemben (annak lényegére) kihatottak, mely sérelmek nélkül lényegesen kisebb súlyú ügyben

vonhatták volna felelősségre, s az alaptörvényt sértően beszerzett, avagy felhasznált bizonyítékok kirekesztése esetében az elmarasztalását alátámasztó bizonyítékok is elenyésztek volna.

Az alapjogsérelem tényei, indokai:

1) A nyomozás előtt folytatott, az alapvető emberi jogokba titkosan beavatkozó titkos információgyűjtés (TIGY) és a nyomozás után folytatott titkos adatszerzés (TASZ) alkalmazását - amely a terheltek ellen ítélet tényalapjául vett bizonyítékok, különösen pl. a szállítási napok, mint tényállási esetek megállapíthatósága számára és felelősségében, a bünszervezetben elkövetés megállapítása főkérdéseiben, így az ügy és a büntetőjogi felelősség ítélő bírói eldöntése főkérdéseiben a tényállás leglényegesebb részét képezik- az eljárás engedélyező és ítélkező bíróságok nem megfelelően vetették alá a három szakaszból (elrendelés – végrehajtás-befejezés/bizonyíték felhasználás) álló ellenőrzésnek.

(A Törvényszék e tárgyú védői felvetésekkel kapcsolatban álláspontját annyiban rögzítette, pl.: „A lehallgatás rendőri fordítás-leiratai (jogi képviselő megjegyzése: részjelentések, elemzések) közokiratok, azok iránt megalapozott kétely nem merült fel.) Ez is téves megállapítás, a hivatkozott iratokat a Be. szerint, mint okiratokat kell felhasználni és ellenőrzés alá venni az ítélkező bírónak. Ez nem történt meg, ezt a hibát a törvényszék sem orvosolta.

A fentiek okán a titkos eljárások alapjog-korlátozásának tényleges szükségessége és arányossága, illetve időszerűsége egyáltalán nem volt ellenőrzött.

2) A nyílt eljárásba becsatolt és a terhelt, illetve a védelem részére hozzáférhetővé tett iratokból érdemben nem volt vizsgálható az, hogy

- (i) a különleges eszközöket csak a törvényben felsorolt esetekben és csak akkor alkalmazták, amikor az adatok más módon nem voltak beszerezhetőek;
- (ii) más módon valóban aránytalan nehézséggel lett volna beszerezhető a releváns bizonyíték;
- (iii) a jelentésekből nem derül ki, az alkalmazás helyszínére, az engedéllyel érintett és a harmadik személy közötti kapcsolatfelvétel és kapcsolattartás terepére vonatkozó semmilyen adat,
- (iv) nem ismerhetőek meg az engedélyezést indítványozó rendőri, ügyészi indítványok, rendőri tervek, a TIGY összefoglaló jelentés (csak részjelentések lettek csatolva és a felhasználás engedélyei),
- (v) az egyes TASZ-ek összefoglaló jelentései kizárólag a lehallgatás hanganyaga rendőri leirata elemzésére térnek ki, arra nem, hogy milyen egyéb, azaz nem bírói engedélyhez kötött titkos eszközt alkalmaztak, avagy ilyen eszköz alkalmazása miért nem volt elégséges a felderítéshez,
- (vi) a titkos eljárások folyamatáról a jelentések kizárólag ezen okiratok készítői által „szükségesnek ítélt mértékig” tartalmazott tájékoztatást;
- (vii) a TIGY, titkos adatszerzés szabályai szerinti folytatása tényéről, indokoltságáról, s hogy arról ki, milyen irat, adat alapján döntött, volt-e rá indítvány, avagy halaszthatatlan elrendelés, illetve a titkos adatszerzéssé alakított TIGY anyagáról semmilyen olyan adatot, iratot nem szolgáltatott az eljárás törvényességét megítélni jogosult és köteles ítélő bírónak mely alapján ezen kötelezettségét törvényesen teljesíthette volna, avagy ha szolgáltatott, úgy azok megismerését a terhelteknek, védőknek nem biztosították.

3) A titkos eljárások egyes részeit törvény által tiltott módon - TIGY esetében nyomozás elrendelés után is, míg TASZ esetében az engedélyezett időpont előtt 5 nappal kezdve- végezték, ismert indítvány, engedély nélkül.

4) A beszerzett bizonyítékok ítélőbírói felhasználása [REDACTED] (s a többi terhelt) és a védő eljárási jogainak –megismerési, vitatási és hatékony védekezéshez való joga - lényeges korlátozásával járt az által, hogy egyrészt a titkos eljárások és bizonyítékaik vádlotti, védői érdemi vitatását már a fentiekkel az ügy megítélése érdemére kihatóan, a vádhatósággal szemben aránytalanul megnehezítette (méltányos egyensúly hiánya), ellehetetlenítette, illetve azon bizonyítéknak felhasznált leiratokat, jelentéseket –továbbá a tárgyalási jegyzőkönyvekben lévő bizonyítékokat is, melyet az ítélő bíróságok [REDACTED] terhére értékelték- kérése, indítványa ellenére anyanyelvére fordítva nem bocsátották rendelkezésére, illetve anyanyelvén nem ismertették személyével a tényállás megállapításához szükséges mértékben.

5) Az ítélező bíróság a nyílt eljárásban beszerzett, szállított migránsok vallomásait, mint okirati bizonyítékot, ügyészi indítványra tárgyaláson felolvasással a bizonyítási eljárás részévé tette, azonban az embercsempészség, határokon átvitel, és bünszervezetben történő elkövetése megállapításához így felhasznált okiratokat nem az Alaptörvény „A bíróság” fejezete 28. cikk követelményének megfelelően értékelték, ugyanis nem észlelték és nem rögzítették, hogy ezen vallomásokat a Be. 78. § (4) bekezdése sérelmével (a tanúk együttes kihallgatása útján egy tolmács részvételével időpont-átfedésekkel, azaz egyidejűleg idegenrendészeti és büntető eljárásban) vették fel, s a jegyzőkönyvek nem felelnek meg a Be. 166. §-a követelményeinek sem.

6) Az ítélező bíróság és a fellebbviteli bíróság is elutasította a szakértő meghallgatására, a lehallgatás felvételei meghallgatására, s az által a rendőri leiratok helyessége ellenőrzésére vonatkozó indítványokat érdemi indokolás nélkül.

A rendőri fordítás helyessége az I.-III. r. vádlottak részére történő lejátzás alkalmával kétségesse váltak.

A III. r. vádlott nyilatkozata szerint a palesztin nyelvet nem megfelelő fordítja és érti a tolmács.

A tolmács túlerjeszkedett eljárásbeli kompetenciáján, amikor arról nyilatkozott, hogy az általa meghallgatott arabnyelvű beszélgetés és a rendőri fordítás lényegi részeiben egyezik. Ezen oknál fogva tolmács által fordított jegyzőkönyvek bizonyítékként történő felhasználása is a Be. 78 § (4) bekezdését sérti, figyelemmel az Alaptörvény Bíróság fejezetének 28. cikke követelményére, így azok ítélet bizonyítékaul való felhasználása is alapjog sértő.

Az előzőek alapján tisztességes eljárás követelményébe ütközik az, hogy a tárgyaló bíró először is egyenként alaposan nem vizsgálta meg, hogy melyik titkos eljárás, melyik lehallgatási anyaga tekinthető törvényesen beszerzettnek és felhasználhatónak, másrésztől hogy a rendőri fordítások nyilvánvaló aggályos volta miatt azokat tárgyaláson, kontradiktórius eljárásban, a hamis tolmácsolás következményeire kioktatott tolmács fordításában és jegyzőkönyvezése mellett nem hallgatta meg és nem vizsgálta meg. E nélkül a lehallgatások hanganyagai leiratainak (okiratok) felhasználása önmagában alapjog sértő, azok kirekesztése a bizonyítékok közül elengedhetetlen.

7) Az ügyben első és másodfokon törvény által kizárt bíró járt el.

A tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog része a pártatlanság követelménye, mely az eljárásban résztvevő személyekkel szembeni előítélet-mentes, elfogulatlan és törvényes eljárás követelményét jeleníti meg. A pártatlanság követelményének tényleges érvényesülését elsődlegesen az eljárási törvényekben megfogalmazott kizárási szabályok garantálják.

A pártatlanság követelménye értelmében el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a törvény által felállított bíróság függetlensége és pártatlansága egy olyan általános jogelv, amely a legalapvetőbb emberi jogok közé tartozik (34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás (25)). Független és pártatlan bíráskodás hiányában az egyéni jogok érvényesítése szenved csorbát. A tisztességes bírósági tárgyalás követelményrendszerének szerves részét alkotó függetlenség és pártatlanság feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányos igény.

A büntetőügyekben a Be. 14-16. §-ai tartalmazzák azokat az okokat, amelyek megállapítása esetén a bíró nem járhat el, vagy a további eljárásban nem vehet részt.

A Be. 14. § (3) bekezdés a) pontja, mint objektív, abszolút kizárási okként határozza meg azt, hogy a bíróság további eljárásából ki van zárva, aki az ügyben nyomozási bíróként járt. Lényege, hogy fennállása kizárja a bírót az eljárásból anélkül, hogy vizsgálnák, ténylegesen elfoglalt-e a bíró.

A relatív kizárási okok esetében viszont vizsgálandó a bíró esetleges elfoglaltsága.

A Be. 15. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy a tanács elnöke a tanács tagjával szemben felmerült és tudomására jutott kizárási okot köteles a bíróság elnökének haladéktalanul bejelenteni, aki a 16. § szerinti intézkedéseket hivatalból köteles megtenni. A régi Be. 23. § (1) bekezdése ugyanígy szabályozta a tanácselnöke bejelentési kötelezettségét, míg a (6) bekezdése részben eltérően azt rögzítette, hogy a bíróság elnöke intézkedik más bíró kijelölése iránt, ha a kizárási okot a tanács elnöke jelentette be.

Az Alkotmánybíróság 34/2013. (XI. 22.) AB határozatában (Indokolás (42)) a megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében elismert pártatlanság követelménye azt kívánja meg, hogy az előzetes letartóztatás meghosszabbításának kérdésében a hatályos jogszabályok szerinti döntést hozó bíró az érdemi ítékezésben már ne vehessen részt.

Figyelemmel az Alkotmánybíróság 34/2013. (XI. 22.) AB határozata indokolásának (53)-(54) sorszáma alatt kifejtettekre, így különösen arra is, hogy a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható terhelt személyi szabadságának a vádemelést megelőző bírói elvonása a büntetőeljárás nyomozási szakaszában alkalmazható legsúlyosabb kényszerintézkedés és a bírónak abban a kérdésben is állást kell foglalnia, hogy a terhelt megalapozottan gyanúsítható-e bűncselekmény elkövetésével, így a bizonyítékokról előzetesen állást foglal, továbbá olyan bizonyítékokat is megismerhet, amit később nem használnak fel az eljárásban, így a pártatlanságát kétely övezheti. Különösen igaz ez azokban az eljárásokban, ahol az ártatlanság vélelmének kétséget kizáró megdöntése, illetve a későbbiekben helyrehozhatatlan jogkövetkezmények alkalmazása a kérdés.

Jelen ügyben a fellebbezési eljárásban eljáró Törvényszék elnöke, mint nyomozási bíró több esetben az előzetes letartóztatásról szóló döntést felülvizsgáló másodfokú tanács elnöke, vagy egyik tagja volt. A Be. biztosítja a nyomozási bíró legtöbb döntésével - így az előzetes letartóztatás elrendelésével, annak meghosszabbításával - szemben jogorvoslat (fellebbezés) előterjesztésének lehetőségét. A fellebbezést a törvényszék, másodfokú tanácsa tanácsulésen bírálja el. A felülbírálat kiterjed a fellebbezéssel megtámadott döntésre és az azt megelőző eljárásra is. Ennek során a másodfokon eljáró bíróság vizsgálja, hogy az elsőfokú döntés kiterjedt-e az előzetes letartóztatás meghosszabbítása (általános és különös) törvényi feltételeinek vizsgálatára, így arra is, hogy a megalapozott gyanú változatlanul fennállt-e (általános feltétel), illetve helyesen állapította-e meg az elsőfokú bíróság valamely különös feltétel (pl. jelen esetben a jelenlét biztosítása, szökés, elrejtőzés veszélye, tanúk befolyásolása, az általa előkészített bűncselekmény véghezvitelének, vagy újabb bűncselekmény elkövetésének veszélye) fennállását. Megállapítható tehát, hogy a 34/2013. (XI. 22.) AB határozatban megállapított, fent idézett kifogások a panaszolt ügyben fennállnak az előzetes letartóztatás meghosszabbítása tárgyában lefolytatott másodfokú eljárás során is.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlanság követelménye megkívánja, hogy a büntetőügy további elintézésében ne vegyen részt olyan bíró, aki az eljárás bármely korábbi szakaszában, így akár a nyomozás során bírói feladatokat látott el, ugyanis azzal szükségszerűen együtt jár a bizonyítékok bizonyos szintű, de mindenképpen előzetes értékelése. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint e körben nincs alapvető különbség a nyomozási bíró, az előzetes letartóztatás egy éven túli hosszabbításáról döntő egyesbíró, vagy az előzetes letartóztatás elrendelése, illetve meghosszabbítása tárgyában másodfokú döntést hozó tanács tagjainak feladatai között. Ebből fakadóan pedig a Be. 14. § (3) bekezdés a) pontjának szűkítő értelmezése sem lehet alkotmányosan megalapozott.

Kérem, hogy mindezek alapján a tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a büntetőeljárás vád-előkészítési szakaszában az előzetes letartóztatás időtartamának meghosszabbításáról döntő [REDACTED] bíró a büntetőügy érdemi elbírálásában kizárt bíróként vett részt, és a Be. 14. § (3) bekezdés a) pontjának alkalmazásakor az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény szerint eljáró törvényszéki bírónak az ítélezkézésből történő kizárása alkotmányosan megalapozott.

Ennek elbírálása során kérem figyelembe venni az alábbiakat is:

A II. fokú fellebbezési tanács a jogalkalmazása, azon belül a titkos eljárások, az abban, avagy nyílt eljárásokban beszerzett bizonyítékok beszerzése és felhasználhatósága törvényessége megítélése során a jogszabályok szövegét nem az Alaptörvénnyel összhangban, illetve a jogszabályok céljával összhangban értelmezte, nem volt figyelemmel arra, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésénél, hogy azok megfelelnek a józan észnek és a közjónak, s erkölcsös célt szolgálnak.

A korábbi másodfokú eljárásban [REDACTED] bíró, az eljáró tanács elnökeként nem jelentette be a Győri Törvényszék elnökének, hogy a tanácsa tagjaként [REDACTED] bíróval szemben a régi Be. 21. § (3) bekezdés a) pontja szerint kizárási ok áll fenn, (rég. Be. 23. § (1) bekezdés második fordulata; hatályos Be. 15. § (1) bekezdés, második fordulata. Mint az előzetes letartóztatások indokoltságát II. fokon elbíráló bírói

tanács többszörös tagjának és elnökének, illetve az ítélkezői szakban a fellebbviteli bíróság tanácsa elnökének az iratokból tudomása lehetett, hogy tanácsa egyik tagja kizárt bírónak minősül.

Az első fokon eljáró bíró kizártságát a következőkkel indoklom.

Az eljárása a fentebb kifejtettek szerint nem volt tisztességes, kontradiktórius, nem biztosított méltányos egyensúlyt a vád és a védelem között. A titkos eljárások, az abban, avagy nyílt eljárásokban beszerzett bizonyítékok beszerzése és felhasználhatósága törvényessége megítélése során a jogszabályok szövegét nem az Alaptörvénnyel összhangban, illetve a jogszabályok céljával összhangban értelmezte, nem volt figyelemmel arra, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésénél, hogy azok megfelelnek a józan észnek és a közjónak, s erkölcsös célt szolgálnak. Ítélobírói ellenőrzési kötelezettségét nem ezeknek megfelelően teljesítette. Mindezek a pártatlansága iránt megalapozott kételyt ébresztenek és valószínűsítene, illetve a törvényes eljárás követelményét nem érvényesítette.

A körben értékelendő, hogy a távollétes eljárás lehetőségéről adott tájékoztatása nem volt megfelelő, különösen [REDAKT] személyét illetően, aki nem kapott arról tájékoztatást, hogy jogait, különösen az ellene szóló bizonyítékokat tartalmazó iratok anyanyelvén való megismerése jogát hogyan, milyen formában gyakorolhatja, anyanyelvén az ellene szóló és az ítélet alapjául vett bizonyítékok anyanyelvén való megismerését nem biztosította, s iratismertetése –annak kirívóan rövid időintervallumára tekintettel- nem felelt meg az okiratok ismertetése eljárásjogi, s általa alapjogi követelményeinek.

Tájékoztatásait, iratismertetése ítélete lényeges ténykérdéseit illetően utólag is ellenőrizhető módon nem rögzítette a tárgyalási jegyzőkönyvben, mellyel ellehetetlenül annak utólagos ellenőrzése, hogy eljárása ezen lényeges kérdésekben AGGÁLY NÉLKÜL tisztességesnek minősíthető-e.

Mindezek alapján személye nem minősül pártatlan bírónak, így a vonatkozó alapjogi követelményre figyelemmel kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy személyében –is- kizárt bíró járt el és ítélkezett. (Alaptörvény IV.cikk (2) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdés, Be. 14. § (1) bekezdés e) pont)

A felsoroltak összességükben azt eredményezték az ügyben [REDAKT] személyével szemben alapjogot sértő döntés (bűnösség megállapításában, szankciójában és indokolásában) született, az állított alaptörvény-ellenesség olyannak minősül, amely a bírói döntést érdemben befolyásolta, illetve befolyásolhatta ezért kérem, hogy az Abtv. 29. §-a szerint a tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt befogadni és érdemben elbírálni szíveskedjen.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az alaptörvény megsértett rendelkezései:

Szabadság és Felelősség fejezete:

1) XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdése

A panaszolt ügyben az eljáró ítélkező és fellebbviteli (ide értve a Kúriát is) bíróságok, az ügy jogerős döntésére érdemben (annak lényegére) kihatóan megsértették [REDAKT] azon, az Alaptörvény XXVIII. (1) és (3) bekezdéseiben biztosított jogát, hogy az ellene emelt vádat a büntetőperben pártatlan bíróság, tisztességes tárgyalásom, ésszerű határidőn belül bírálja el.

2) I. cikk (1) és (3) bekezdése

Sérelmét jelenti, hogy az ítélet bizonyítékait döntően biztosító titkos eljárások megismerhető irataiból alapvető jog feltétlenül szükséges mértékű, az elérni kívánt céllal arányos, s a lényeges tartalmat tisztelőben tartó eljárás követelménye nem ellenőrizhető, felhasználásuk ezért alapjog sértő.

3) IV. cikk (2) bekezdése

Az eljárás nem volt tisztességes, nem volt kontradiktórius, nem biztosított méltányos egyensúlyt a vád és a védelem között.

4) VI. cikk (1) bekezdése

A titkos eljárások és eredményük felhasználása részben fentebb, illetve lentebb részletezettek okán sértették a tisztességes eljáráshoz való jogot.

5) XV. cikk (1) és (2) bekezdése (anyanyelv használata sérelme)

6) Bírószág fejezet 28. cikk

A bíróságok az eljárás, illetve az ítélet és azokat felülbíráló döntések meghozatala során az irányadónak vett jogszabályokat nem azok céljával, nem az Alaptörvénnyel összhangban, illetve nem a józanésznek és a közjónak megfelelően értelmezték.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A panaszolt ügyben az eljáró ítélkező bíróságok oly mértékben megsértették [REDACTED] az Alaptörvény előző pontban nevesített rendelkezéseiben biztosított alapjogait, melyek összességükben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény ellenesség megállapítására alkalmas.

Alapjogsérelem nélküli eljárásban [REDACTED] nyilvánvalóan kedvezőbb ítéletet kapott volna, a határokon étivelő, bünszervezetben elkövetés nyilvánvalóan törvényt, alapjogot sértően beszerzett és felhasznált bizonyítékai kirekesztése esetében, az ellene szóló bizonyítékok elenyésztek volna, mely akár felmentéséhez is vezethetett volna.

Ezen panaszosi állítást az alábbiakkal indokolom.

1) XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdése (Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat a büntetőperben pártatlan bíróság, tisztességes tárgyalásom, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Itt azt emelem ki, hogy a bünszervezeti elkövetéssel vádolt más személyek ellen nem törvényes keretek között, részben engedély nélkül végzett, avagy a befejezésre vonatkozó kötelező törvényi rendelkezés ellenére továbbfolytatott titkos eljárások során beszerzett, régi Be- 78 § (4) bek.-e szerint törvénysértően beszerezett bizonyítékokra alapozta az ítélkező bíróság a döntését oly módon, hogy ezen eljárásokat az elrendeléstől a befejezésig terjedően nem vetette alá megfelelő módon ítélő bírói ellenőrzésnek. Ezen alapjog sértő eljárás [REDACTED] érintően is alapjog sértő ítéletet eredményezett.

A nem megfelelő ellenőrzés miatt nem észlelte az ítélő bíróság, illetve a fellebbviteli bírói fórum(ok), azt hogy:

a.) A bírói engedély nélkül végzett (a törvény szerint jogosultatlan) titkos adatszerzés (a továbbiakban: TASZ) 2014. 12.18. napja 16,00 órától 2014.12.22. napjának 16,00 óráig során beszerzett és nyílt eljárásba csatolt bizonyítékot használt fel a tárgyalói bíró az ítéletéhez és annak indokolásához, annak ellenére, hogy az így beszerzett bizonyítékok felhasználása a régi Be. 78. § (4) bekezdése alapján felhasználási tilalom alá esik.

b.) Az 1/277-1/2014.GYJB. végzés 2014.12.22. napjának 16,00 órájától engedélyezte a TASZ során a lehallgatást az I. r. terhelt [REDACTED] és hívószáma vonatkozásában.

A nyomozati iratok 7085 oldalán található 29722/3955/2014.tük sz. „összefoglaló jelentés „Karom 2” fn. TASZ végrehajtásáról” első bekezdése utolsó 3 sorában az szerepel, hogy a hivatkozott bírói végzés alapján 2014. december 18. nap 16,00 óra 00 perctől végezték a lehallgatást az I. r. terhelt [REDACTED] és hívószáma vonatkozásában. Azaz már 5 nappal korábban alapjogot sértő módon kezdve, mint az engedélyezett időpont.

A régi Be. (200 § (1) és (4) bekezdését sértő módon végzett titkos információgyűjtés (a továbbiakban: TIGY) ténye a nyomozás elrendelésétől (ügyészi nyilatkozat szerint: 2014.11.07. napja) a bíróság 1/262-1/2014.GYJB sz. végzésével 2014.12.03. napján engedélyezett titkos adatszerzés megkezdéséig, s az annak során beszerzett és nyílt eljárásba csatolt bizonyítékok tárgyalói bírói felhasználása az ítéletéhez és annak indokolásához, annak

ellenére, hogy az így beszerzett bizonyítékok felhasználása a régi Be. 78. § (4) bekezdése alapján felhasználási tilalom alá esnek.

A régi Be. 200. § (4) rendelkezett arról, hogy, ha a nyomozás elrendelését megelőzően külön törvény alapján a bíró, illetőleg az igazságügyért felelős miniszter által engedélyezett titkos információgyűjtés végrehajtása során az ügyben a nyomozást elrendelik, a titkos információgyűjtést a továbbiakban csak e törvény szerint mint titkos adatszerzést lehet folytatni.

A régi Be. 203. § * (1) bekezdése akként rendelkezett, hogy a titkos adatszerzés engedélyezéséről a bíróság az ügyész indítványára e Fejezet VI. Címe szerinti eljárásban határoz. A (2) bekezdés meghatározza az indítvány tartalmát, így:

- a nyomozást végző ügyészi szerv vagy nyomozó hatóság megnevezését, a nyomozás elrendelésének időpontját, az ügy számát,
- a titkos adatszerzés tervezett alkalmazásának helyét, telefonlehallgatás esetén a kapcsolási számot is,
- a titkos adatszerzés tervezett alkalmazásával érintett nevét, illetőleg az azonosításra alkalmas adatot, valamint a titkos adatszerzés vele szemben alkalmazni kívánt eszközének, illetőleg módszerének megnevezését,
- az alkalmazás tervezett tartamának kezdő és befejező időpontját, naptári napban és órában meghatározva,
- az alkalmazás 201. §-ban és 202. §-ban meghatározott feltételeinek a meglétére vonatkozó részletes leírást, így különösen az alapul szolgáló bűncselekmény megnevezését és a bűncselekmény gyanújára okot adó adatokat, a titkos adatszerzés elkerülhetetlen alkalmazását indokoló körülményeket, az alkalmazás célját és annak valószínűsítését, hogy a bizonyíték a titkos adatszerzés során alkalmazott eszközzel, illetőleg módszerrel beszerezhető, míg más módszerrel nem, avagy aránytalan nehézségek árán.
- halaszthatatlan elrendelés [(6) bekezdés] esetén annak okát és időpontját.

A (3) bekezdés szerint az indítványhoz csatolni kell az indítványban foglaltakat megalapozó iratokat. Az alkalmazás meghosszabbítására vonatkozó indítvány előterjesztésével egyidejűleg be kell mutatni a korábbi engedélyezés óta keletkezett iratokat is.

A (6) bekezdés szerint, ha az engedélyezés olyan késedelemmel járna, amely a titkos adatszerzés sikerét veszélyeztetné, az ügyész legfeljebb hetvenkét óra időtartamra elrendelheti a titkos adatszerzést (halaszthatatlan elrendelés). Ez esetben az elrendeléssel egyidejűleg az engedélyezés iránti indítványt is elő kell terjeszteni. Ha a bíróság az indítványt elutasította, változatlan ténybeli alapon újabb halaszthatatlan elrendelésnek nincs helye.

A fenti törvényi követelményeknek megfelelő, azok ellenőrzését biztosító iratot a védelem nem kapott, s ismereteim szerint ilyen iratok nem álltak az ítélező bíróság rendelkezésére sem. Ezek hiányában tárgyaló bírói törvényes ellenőrzésről, méltányos egyensúly biztosítása alapjogi követelménye elenyészik.

c) Az ügyészség nem csatolt olyan iratot a Járásbírósághoz, melyből meg lehet állapítani, hogy 2014.11.07.napjától a titkos információgyűjtést a nyomozó hatóság a titkos adatszerzésre vonatkozó régi Be. szabályai szerint folytatta.

A „LEGFÜ Emlékeztetőnek a Be. 200-206. §-ihoz kapcsolódó alábbi rendelkezései.

„360. Ha a külön törvény alapján engedélyezett TIGY végrehajtása során az ügyben nyomozást rendelnek el, amennyiben a TIGY még nem fejeződött be, azt a Be. szabályai szerint TASZ-ként kell folytatni.

361. Évégett - feltéve, hogy a külön törvény alapján engedélyezett TIGY módja (titkos házkutatás, illetve ennek technikai rögzítése a nyomozás során nem lehetséges) és jogalapja a Be. 201. §-a szabályainak is megfelel - új engedélyt nem kell kérni.”

Alapjogi szempontból kifejezetten aggályos az a LEGFÜ álláspont, hogy a TIGY-et, a nyomozás elrendelésétől kezdve a rendőrség –saját kompetenciájú döntéssel módjáról és jogalapjáról- titkos adatszerzés szabályai szerint, akár új bírói engedély kérése nélkül végezhet.

Az iratokból kétséget kívül az is megállapítható, hogy 2014.11.07. napján a nyomozás elrendelésére az addig folyt TIGY eredményeként, a célszemélyei tevékenységéhez szorosan kapcsolódó rendőri realizálás – tettenérés – elfogás, mint ok-okozati közvetlen láncolat eredményeképp került sor.

Ez akkor is megállapítandó, ha a TIGY beazonosítható célszemélyeit – nem ismert, hogy milyen indok alapján még nem fogják el, további folytatják ellenük a titkos eljárást, lehetővé téve bűncselekmények további hónapokon keresztül elkövetését és további személyek elkövetői körbe vonását, migránsok utaztatását.

d) A vádhatóság nem csatolt olyan iratokat a titkos eljárások eredményei bírósági eljárásban felhasznált bizonyítékaihoz, melyekből a titkos eljárások elrendelése, határidejének meghosszabbítása szükségessége és arányossága, a végrehajtás törvényessége és a nyílt eljárásban történő felhasználhatóság törvényessége megállapítható, tárgyaló bírói vizsgálata tárgyaláson elvégezhető, avagy a védelem számára cáfolható, vitatható lett volna.

Annak, hogy milyen iratokat kell, lehet becsatolni a Rendőrségi eljárásokra vonatkozóan nyilvános jogszabály- a már hatályon kívül helyezett - 2014 évben hatályos **„a nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet, melynek 142 § (8) bekezdése** az TIGY végrehajtásáról szóló összefoglaló jelentést írta elő.

Jelen ügyben olyan összefoglaló jelentés nem került csatolásra, amely TIGY, avagy a TASZ alkalmazása törvényessége ellenőrizhetősége Alkotmánybíróság gyakorlatából levezethető elemeit tartalmazta volna.

A bírói gyakorlatban a hozzáférhető eseti döntésekben nem találtam arra döntést, amely ezt a kérdést átfogóan értékelte volna.

A nemzetközi gyakorlatban van olyan példa, hogy titkos eljárást a vonatkozó alkotmányossági követelmények betartása, betartatása céljából szigorú eljárási rendhez kötik. Így pl. megfelelő terv készítéséhez, annak tényszerűen indokolt igazolásához, hogy a személyes szabadságokba legsúlyosabb beavatkozást, korlátozást jelentő eszközökkel történő titkos eljárás elengedhetetlenül szükséges és más enyhébb beavatkozást jelentő nyomozási eszközzel nem pótolható. A végrehajtásra megfelelő határidőhöz tűzése, mely a részletes terv és indokok alapján határozható meg a törvényes határidőn belül esetről –esetre.

A végrehajtás alapos ellenőrzése, mielőtt a kitűzött határidő meghosszabbításra, avagy más célszemély ellen is bevetésre kerülne eszköztára. Ehhez az engedélyező bíróhoz a tervek, az eddigi eredmények részletes ismertetése, a továbbfolytatás, kiterjesztés szükségességének konkrét indokai és a terv kiegészítése is szükséges.

A titkos eljárások eredménye nyílt eljárásban való felhasználását ugyancsak szigorú feltételekhez kötik.

Egyrészről részletesen indokolt vádhatósági indítványhoz, melyből az elrendelés és végrehajtás törvényessége minden releváns szempontja érdemben vizsgálható, megállapítható.

Másrészről kizárólag akkor engedélyezhető a felhasználás, ha azt az elrendelés, végrehajtás, beszerzés körében - az engedélyezéskor is utólag is ellenőrizhető módon- az ítélkező bíró tárgyaláson szigorú törvényességi ellenőrzésnek veti alá a bizonyíték beszerzéséhez vezető titkos eljárás egészét. Ezt pedig kizárólag megfelelő ügyési indítvány és/vagy a végrehajtó összefoglaló jelentése alapján lehetséges, összevetve az engedélyezés és meghosszabbítás, avagy a személyi, technikai kiterjesztésére vonatkozó indítványokkal, tervekkel, jelentésekkel.

Továbbá a büntetőügy tárgyaló bírája a titkos eljárásokból származó és nyílt eljárásban felhasználásra engedélyezett bizonyítékokat kontradiktórius eljárásban, tárgyaláson közvetlenül (közvetlenség elve) alaposan megvizsgálja, és biztosítja a védelem számára annak közvetlen megvizsgálását, vitatását, cáfolatát. Ebben az ügyben ilyen nem történt.

Fontos kérdés, hogy az így szerzett bizonyítékok felhasználhatóság körében a büntető ügy tárgyalóbírája tárgyaláson történt ellenőrzésének mire kell, mire lehet kiterjednie, azt milyen módon végezze, az ellenőrzéséről és megállapításairól hogyan, milyen formában és milyen okiratban szükséges számot adnia.

Hiányos jogi szabályozás, avagy nem teljesen kialakult egységes jogi gyakorlat mellett –ide értve pl. milyen tartalmú okiratok csatolása szükséges a bírósági iratokhoz, avagy azokat ki és milyen eljárásban ismerheti meg erre alkotmányossági követelményeknek megfelelő válasz igen nehezen adható.

e) Sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, illetve az ésszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jog azáltal, hogy **az ítélkező bíróság** a 210 perc időtartamú (3 óra 30 perc) tárgyalói bírói tevékenységen belül, **ha legbővebben is veszem a 8000 oldalt meghaladó nyomozati iratot hozzávetőlegesen 60-90 perc alatt**

ismertette. Nyilvánvaló, hogy 3 arab nyelvű vádlott és 2 román nyelvű vádlott folyamatos jelenléte és részükre való tolmácsolás mellett ezen időintervallumú az ismertetés a tényállás megállapításához nem lehetett elegendő és szükséges mértékű, különösen arra figyelemmel, hogy [REDAKTOR] részére az ellene szóló, jellemzően rendőri jelentésbe, okiratba foglalt bizonyítékokat anyanyelvén soha nem fordították le, illetve írásban kérése ellenére nem bocsátották rendelkezésére.

Az ítéelő bíróság a 8000 oldalt meghaladó nyomozati iratból a második tárgyalási napon (55 sz. jkv.) 9,40 és 10,30 óra között, azaz 50 perc alatt –a számbavételek, helyettes védő kirendelés, tolmácsfigyelmeztetés, vádmódosítás, indítványra –terhelti nyilatkoztatás mellett- lakhelyelhagyási tilalomról történő döntést, védői, ügyészi felszólalást követően **ismertette** a nyomozati iratok I-VII. kötetét, azaz **4626 oldalt**.

Ezt követően tárgyalás berekesztéséig, azaz 11, 45 óráig, azaz 75 perc alatt meghallgatott 4 tanút, bírót, ügyészt, védőt és terhelt is kérdezett - a vallomások arab és román nyelvre fordítása mellett-, majd felolvasta 12 tanú vallomását –arab és román nyelvre fordítás mellett és még **ismertette** a nyomozati iratok VIII.-IX. kötetét, mind összesen 1191 oldalt, továbbá döntött ügyegyesítésről, 9 személy esetében útiköltségéről, védők díjáról, tolmácsok díjáról, illetve 2 védőt egyetemlegesen kötelezett költségviselésre. Felajánlott irattanulmányozást. Mindezt elvégezte 65 perc alatt. Az irattanulmányozással a román anyanyelvű magyarul nem beszélő, nem értő, nem olvasó és nem író [REDAKTOR] ezen objektív okoknál fogva nem tudott élni.

A harmadik, utolsó tárgyalási napon az ítélező bíróság 8,30 órától 9,55 óráig (azaz 85 perc alatt) számba vette a megjelenteket, figyelmeztette a tolmácsokat, meghallgatta a XVII. rendű vádlottat, [REDAKTOR] (és védője) iratokat csatolt, vallomást tett, előadta védekezését, indítványokat tett, felszólalt ügyvéd és [REDAKTOR] védője (több alkalommal). Mindezeket követően a Járásbíróság **ismertette** a nyomozati iratok X-XIV. kötetét, mindösszesen 2719 oldalt.

f) Sérült a tisztességes eljáráshoz való jog az által is, hogy a távollétes eljárás szabályairól szóló, törvényhely megjelölésében és ennek jegyzőkönyvezésében kimerülő kioktatás nem lehetett elegendő és szükséges mértékű a magyar nyelvet nem értő [REDAKTOR] részére, aki nem ismerte meg ebből, mert nem kapott tájékoztatást, hogy az ellene szóló bizonyítékokhoz anyanyelvén hogyan juthat hozzá, s azokat kérésére ellenére sem kapta kézhez.

g) Sérült a tisztességes eljáráshoz való jog az által is, hogy a titkos eljárások bírói engedélyei sematikusa, abból a döntés mögötti ellenőrzés konkrét adatai utólag nem ellenőrizhetők.

Sérült a tisztességes eljáráshoz való jog az által is, hogy a lehallgatott beszélgetések leiratait tartalmazó rész, avagy összefoglaló jelentésekkel kapcsolatos követelmények nem megismerhetők, illetve azok a lehallgatott beszélgetések rendőri értékelését meghaladó egyéb releváns adatot (az elrendelés, hosszabbítás indokoltsága, szükségessége, végrehajtás helye, avagy időtartama szükségessége, stb.) körében semmilyen információt nem tartalmaznak, ezért ezek utólag nem ellenőrizhetők, így ezek körében a védelemhez való jog nem érvényesülhet.

Sérült a tisztességes eljáráshoz való jog az által is, hogy az ítélező bíróság nem biztosított az eljárásban méltányos egyensúlyt a vád és a védelem között, az ítélet alapjául szolgáló bizonyítékok beszerzése és felhasználhatósága törvényessége ellenőrzéséhez elengedhetetlen iratokat kizárólag a vád ismerhetett meg. Ilyenek pl. a titkos eljárások tervei, a bírói, avagy ügyészi engedéllyel használható eszközök törvényes alkalmazása ellenőrzését lehetővé tevő megfelelő tartalmú összefoglaló jelentés, avagy rendőri, ügyészi indítvány megismerése akár az elrendelés, akár meghosszabbítás, akár a felhasználhatóság törvényessége, időszerűsége, szükségessége kérdéseiben.

2) I. cikk (1) és (3) bekezdése

Sérelmét jelenti, hogy a titkos eljárások megismerhető irataiból alapvető jog feltétlenül szükséges mértékű, az elérni kívánt céllal arányos, s a lényeges tartalmat tiszteletben tartó eljárás követelménye nem ellenőrizhető, figyelemmel az előző pontban írtakra is.

4) IV. cikk (2) bekezdése

Az eljárás nem volt tisztességes, nem volt kontradiktórium, nem biztosított méltányos egyensúlyt a vád és a védelem között.

4) VI. cikk (1) bekezdése

A titkos eljárások és eredményük felhasználása a fentebb részletezettek okán sértették a tisztességes eljáráshoz való jogot.

5) XV. cikk (1) és (2) bekezdése (anyanyelv használata sérelme)

A jelen ügyben az ítélkező bíróság az általa felajánlott távollétes eljárás lehetősége eljárásbeli szabályairól, azon belül a jogairól –különösen a tárgyalási jegyzőkönyvek és a vádhatóság által ellene felhozott bizonyítékoknak az anyanyelvén való rendelkezésére bocsátása - és védekezési lehetőségeiről [REDACTED] nem az eljárási szabályok által előírt, abból levezethető mértékben tájékoztatta, illetve tájékoztatását oly módon rögzítette a tárgyalási jegyzőkönyvben, hogy a tájékoztatása lényeges tartalma abból utólag nem ismerhető meg. Mindez különösen az anyanyelv használata alapjoga körében azon oknál fogva különösen aggályos, hogy [REDACTED] a magyar nyelvet nem érti, nem beszéli, magyarul nem olvas, így a magyar nyelvű bizonyítékok részére anyanyelvére történő lefordítása nélkül, azok ellen érdemben védekezni nem tudott, azokat cáfolni, vitatni az eljárás során érdemben nem volt lehetősége. Ez sértette a tisztességes eljárás Alaptörvényben rögzített jogát.

Az anyanyelv használatához, az ellene szóló bizonyítékok anyanyelvén történő megismeréséhez való joga az eljárásban pusztá formalitás maradt.

Az ítélő bíróság nem biztosította annak tényleges és kellő mélységű, terjedelmű érvényesülését. Számára elengedhetetlen lett volna annak anyanyelvén való ismerete, hogy milyen tények, összefüggések, adatok (bizonyítékok) alapján vádolják embercsempészés bünszervezetben történő elkövetésével, s folytatnak vele szemben büntetőbíróági eljárást. Ezt önmagában a vád anyanyelvén való közlése nem biztosította. Alapjoga akkor lett volna biztosítva, ha a bizonyítás tény és jogalapját képező dokumentumokat többszöri kérése, indítványa szerint anyanyelvén kézhez kapja, azok legalább úgy rendelkezésére állnak, mint az ügyésznek és ítélkező bírónak a bírósági eljárás folyamán. A terhelt a büntetőeljárás önálló alanya, joga és kötelezettségei a védői jogoktól, kötelezettségektől is függetlenek, azoktól elkülönülten kell részére biztosítani, azokat önállóan jogosult gyakorolni. Ez ebben az ügyben nem volt biztosítva részére. A tárgyalásokon a tolmácsi jelenlét és az elhangzottak szóbeli fordítása önmagában nem elégségesek ahhoz, hogy a védekezése egyenlő súlyban legyen a vádhatósággal, akinek az eljárás egészében minden irat anyanyelvén rendelkezésére állt. Mindezek különösen igazak a titkos eljárásokból származó bizonyítékok jogszerű beszerzése és felhasználását illetően. Ezek körében irat megismerési, vitatási, cáfolási lehetőséget egyáltalán nem kapott. A lehallgatás anyagát –melyre a bünszervezetben elkövetés megállapítását és szállításim esetszámot lényegében alapozta az ítélő bíróság egyáltalán nem kapta meg sem hanghordozón, sem írásban, azt le nem fordították részére. A bírói iratismertetés időintervalluma objektíve eleve kizárta a rendőri leirat arab és román nyelvre történő lefordítását, s azzal elzárták [REDACTED] annak megismerésétől.

6) Bíróság fejezet 28. cikk , mivel a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét nem azok céljával és az alaptörvénnyel összhangban értelmezték.

A fentebb hivatkozottak szerint a régi Be. 78 § (4) bekezdését sértő módon beszerzett és felhasznált bizonyítékokra alapított ítélet.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Kérem, hogy az első fokon eljáró Tisztelt Mosonmagyaróvári Járásbíróság az Abtv. 53. § (4) bekezdése és a Be. 665. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztés büntetésem félbeszakítását az Alkotmánybíróság eljárása befejezéséig elrendelni és erről Az Alkotmánybíróságot, illetve személyemet és jogi képviselőmet tájékoztatni szíveskedjen.

Abban a nem várt esetben, ha a Tisztelt Mosonmagyaróvári Járásbíróság a kifogásolt ítélet a végrehajtása félbeszakítását nem rendelné el, úgy kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdés a) és/vagy b) pontja, avagy c) pontja alapján hívja fel a Mosonmagyaróvári Járásbíróságot a kifogásolt ítélet

végrehajtásának felfüggesztésére, avagy az időközbeni esetleges végrehajtás megkezdése esetében a végrehajtás félbeszakítására.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

[redacted] családja koronavírusos lett, s az utolsó látogatásukat (2021. október 23-ai hétvége) követően családja az otthonukban, míg személye a fogva tartása helyén karanténba került. Az alkotmányjogi panasz benyújtására meghatalmazást ezért megfelelő időpontban adni nem tudott, illetve bizonytalan volt, hogy mikor tudja aláírni. A [redacted] fertőzés gyanúja és családja koronavírusos fertőzése miatt a személyes átadás, postára eleve megghiúsult, mivel nem volt olyan kontakt személy elérhető számára, akinek személyén keresztül ezt el tudta volna megfelelő időben végezni.

A 2021.10.29. napján aláírt meghatalmazást [redacted] végül romániai jogi képviselő útján adta postára (még nem érkezett meg), illetve technikai problémák miatt a romániai jogi képviselő a mai napon tudta elektronikusan, scanelve megküldeni (ismeretlen okból nem érkezett meg az e-mail).

Ezen körülmények és tények alapján a fentieket kérem igazolási kérelemnek is tekinteni és az elektronikusan kapott és benyújtott meghatalmazást elfogadni szíveskedjenek. A papír alapú meghatalmazást annak átvételét követően utólag haladéktalanul megküldöm.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Kérem, hogy az Abtv. 52. § (5) bekezdése alapján a Tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasszal összefüggésben [redacted] személyes adatait zártan kezelje, a neve nyilvánosságra hozatalához –az első eljárásban benyújtott nyilatkozatával egyezően - nem járult hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Az Alkotmánybírósághoz adathordozón és papír alapon közvetlenül nyújtom be azzal, hogy kérem az első alkotmánybírósági eljárásban már benyújtott iratok és indokok felhasználását is.

Kelt: Budaörs, 2021.10.30.

Tisztelettel:

HELLER ÜGYVÉDI IRODA
DR. HELLER LÁSZLÓ ÜGYVÉD

dr. Heller László meghatalmazott ügyvéd,
mint jogi képviselőm útján